

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallau alejhi ve sellem, da je rekao: "Uzvišeni Allah rekao je: 'Ja sam kod mišljenja Moga roba o Meni, Ja sam sa njim kad Me se sjeti.' Tako mi Allaha, Allah se više obveseli kada jedan od Njegovih robova dođe tevbe (pokajanja), nego što se obveseli neko od vas kada pronade izgublenu devu u pustinji. 'Ko se Meni približi za jedan pedalj, Ja se njemu približim za jedan aršin. Ko se Meni približi za jedan aršin, Ja se njemu približim za jedan hvat. A ko Meni ide hodom, Ja njemu idem trkom'" (Muttefekun alejhi). Ovo je jedna od Muslimovih verzija, a u dva "Sahiha" stoji: "Ja sam s njim kada Mi zikir čini (spominje)." Dakle, u ovoj verziji umjesto "hajsu" (tamo gdje), stoji "hine" (onda kada), a obje verzije su tačne.

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallau alejhi ve sellem, da je rekao: "Uzvišeni Allah rekao je: 'Ja sam kod mišljenja Moga roba o Meni, Ja sam sa njim kad Me se sjeti.' Tako mi Allaha, Allah se više obveseli kada jedan od Njegovih robova dođe tevbe (pokajanja), nego što se obveseli neko od vas kada pronade izgublenu devu u pustinji. 'Ko se Meni približi za jedan pedalj, Ja se njemu približim za jedan aršin. Ko se Meni približi za jedan aršin, Ja se njemu približim za jedan hvat. A ko Meni ide hodom, Ja njemu idem trkom'" (Muttefekun alejhi). Ovo je jedna od Muslimovih verzija, a u dva "Sahiha" stoji: "Ja sam s njim kada Mi zikir čini (spominje)." Dakle, u ovoj verziji umjesto "hajsu" (tamo gdje), stoji "hine" (onda kada), a obje verzije su tačne.

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Uzvišeni Allah je kod mišljenja Svoga roba o Njemu, pa ako o Njemu misli dobro, u njegovu je korist, a ako misli nešto drugo, imat će to što misli. U "Musnedu" imama Ahmeda stoji

predaja od Ebu Hurejre: "Ja sam kod mišljenja Moga roba o Meni, ako o Meni misli dobro, u njegovu je korist, a ako misli zlo, imat će to što misli" (Ispravnim ga je ocjenio Albani, u djelu "Sahihul-džami, 2/795 /4315/). Također, bilježi Ibn Hibban od Vasile b. el-Eskaa da je čuo Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako kaže: "Allah veli: 'Ja sam kod mišljenja Moga roba o Meni, mislio on dobro ili zlo'" (Ispravnim ga ocjenjuje Albani, u djelu "et-Ta'likatul-hisan", 2/95). Kada čovjek treba da ima lijepo mišljenje o Allahu? Onda kada uradi djelo zbog kojeg se može nadati Allahovoj dobroti. Kada uradi dobro djelo, treba da misli da će mu ga Allah primiti. Lijepo mišljenje o Allahu bez činjenje dobrih djela jest samo pusta želja. Slabić je onaj koji slijedi svoje strasti i bezrazložno se nada i pouzda u Allaha. Lijepo mišljenje o Allahu podrazumijeva činjenje djela koje nas vodi ka tom mišljenju. Primjer tome jest sljedeće situacija: kada klanjaš, imaj lijepo mišljenje o Allahu da će ti primiti namaz; kada postiš ili sadaku djeliš, isto tako se nadaj; koje god dobro djelo da činiš, nadaj se da će ga Allah primiti. Lijepo misliti o Allahu i činiti loša djela svojstvo je slabih, koji nemaju oslonac na koju se mogu osloniti. Ibnul-Kajjim veli: "Nema sumnje da lijepo mišljenje o Gospodaru treba biti popraćeno dobrim djelima, jer dobročinitelj može imati lijepo mišljenje o Allahu i nadati se da će ga nagraditi i da Svoje obećanje neće prekršiti, te da će pokajanje od njega prihvatiti. Što se tiče onoga ko je ustrajan u griješenju, nepravednom postupanju, njegovi grijesi mu neće dati da ima lijepo mišljenje o Allahu. To možemo vidjeti i u dunjalučkom životu, rob koji pobjegne od svoga vlasnika i iskaže mu nepokornost ne može nikako imati lijepo mišljenje o vlasniku (tj. o tome kako će vlasnik prema njemu postupiti), utoliko jer je nemoguće da se objedine neposlušnost i lijepo mišljenje o Allahu. grešnik ne misli dobro shodno količini grijeha koje čini, dok onaj ko ima najljepše mišljenje o svome Gospodaru jest upravo onaj ko Mu je najpokorniji." Evo šta je u vezi s tim rekao Hasan el-Basri: "Vjernik ima lijepo mišljenje o Allahu, pa čini dobro, dok grešnik ima loše mišljenje, i čini loša djela." "Allah se više obveseli kada jedan od Njegovih robova dođe tevbe (pokajanja), nego što se obveseli neko od vas kada pronađe izgublenu devu u pustinji." Naime, čovjek koji izgubi svoju jahalicu u pustinji, jahalicu na kojoj su mu i hrana i piće i pomisli da je uništen, pa nađe sve to, obraduje se, ali Allah se još više obraduje kada Mu se rob pokaje. Zatim se kazuje da je Allah plemenitiji od roba, jer kada se rob približi za jedan pedalj, Allah se njemu približi za jedan aršin. Kada se Njemu približi za jedan aršin, On se njemu približi za jedan hvat. A ko Njemu ide hodom, On njemu idem trkom. Sljedbenici ehli-sunneta vjeruju da je ovo što se spominje u hadisu istina, onako kako je rečeno, ali ne znaju kakvoću toga, ne znaju kakvoću tog trka i način na koji biva to približavanje. Znanje o kakvoći toga prepušta se samo Allahu, mi o tome ne govorimo, nego samo vjerujemo u značenje koje je iskazano. Allahovo prisustvo (el-meijja) dijeli na se dvije vrste: posebno, koje ukazuje na pomoć i podršku, i ono je spomenuto u hadisu, te opće, koje ukazuje na znanje i sveobuhvatnost. To je stvarno Allahovo svojstvo onako kako samo Njemu priliči. (Ibn Usejmin, "Šerhu rijadus-salihin", 3/335)

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

